Ondrej Blažek

Charakteristika všeobecne záväzných nariadení miest a obcí pri úprave dočasného parkovania

Anotácia: Autor sa v rámci svojej práce zameral na skúmanie charakteristických čŕt všeobecne záväzných nariadení miest a obcí o dočasnom parkovaní motorových vozidiel. Riešená problematika je v súčasnosti široko diskutovaná a považovaná za stále aktuálnu. Napriek celkovej komplexnosti danej témy si autor pri svojej práci zvolil najmä právny pohľad na riešený § 6a cestného zákona, ktorý umožňuje mestám a obciam vydávať všeobecne záväzné nariadenie, ktorým zavádzajú parkovaciu politiku. Následne autor podstatnú časť svojej pozornosti zameral na charakter všeobecne záväzného nariadenia. V záverečnej časti sú opísané jednotlivé aplikačné nedostatky súvisiace s tvorbou všeobecne záväzných nariadení, na ktoré autor narazil pri ich analýze.

Kľúčové slová: všeobecne záväzné nariadenie, parkovanie, obce, mestá, samospráva.

Úvod

Narastajúce množstvo osobných automobilov v urbanizovaných oblastiach je nepopierateľným javom v rámci územia Slovenskej republiky. S pribúdajúcim počtom áut dochádza aj k narastaniu dopytu po riešeniach súvisiacich s ich parkovaním v mestách a obciach. S narastajúcim počtom áut dochádza čoraz častejšie k snahám o zavádzanie parkovacej politiky, ktorej implementácia ovplyvňuje a je ovplyvnená výkonom verejnej správy. V snahe riešiť prehlbujúci sa problém pristupujú niektoré miestne samosprávy k úprave pravidiel týkajúcich sa parkovania. Právne možnosti obce a ich správne pochopenie sú však náročnejšou a zložitejšou problematikou. V súčasnosti existuje viacero názorov na to, čo je správnou právnou úpravou parkovania v obci a to, čo už pod túto úpravu nemožno zaradiť. V prvom rade si však musíme vysvetliť základné pojmy, ktorými sú najmä parkovanie a parkovisko. Medzi ďalšie postupy, ktoré budeme v práci aplikovať je vymedzenie skutočnosti, či parkovanie je samosprávnou úlohou alebo preneseným výkonom štátnej správy. V neposlednom rade sa pozrieme v našej práci na skutočnosť, akými spôsobmi môžeme pristúpiť k úprave parkovania v obci vo všeobecne záväznom nariadení.

Právna úprava dočasného parkovania motorových vozidiel

Medzi základné právne predpisy, ktoré upravujú alebo ovplyvňujú riešenie problematiky parkovania v obciach môžeme zaradiť:

- Zákon č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov;
- Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov;
- Zákon č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov;
- Zákon č. 377/1990 Zb. o hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave v znení neskorších predpisov;
- Zákon č. 401/1990 Zb. o meste Košice v znení neskorších predpisov.

Vymedzenie pojmu parkovanie

Parkovanie nie je konkrétne definované v žiadnom právnom predpise, avšak samotný pojem „parkovanie“ sa spomína vo viacerých právnych predpisoch, predovšetkým v zákone o pozemných komunikáciách (cestný zákon).[1] Ide napríklad o § 6a, ktorý stanovuje, že: *„Na účely organizovania dopravy na území obce môže obec ustanoviť všeobecne záväzným nariadením úseky miestnych ciest na dočasné **parkovanie** motorových vozidiel a na stanovištia vozidiel taxislužby, ak sa tým neohrozí bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky alebo iný verejný záujem.“* V ďalších častiach zákona sa spomína pojem „parkovisko“, ktorý však taktiež nie je v právnych predpisoch zadefinovaný. Parkovisko, ktoré je vo vlastníctve obcí je však v zmysla zákona **súčasťou miestnych ciest**, nakoľko miestnymi cestami rozumieme všeobecne prístupné a užívané ulice, parkoviská vo vlastníctve obcí a verejné priestranstvá, ktoré slúžia miestnej doprave a sú zaradené do siete miestnych ciest.[2] Úloha spravovať parkoviská vo vlastníctve obcí sa na prvý pohľad javí ako prenesený výkon štátnej správy, nakoľko sa táto úloha obce odvodzuje od ustanovenia cestného zákona, podľa ktorého správu miestnych ciest a účelových ciest vykonáva obec ako **prenesený výkon štátnej správy**.[3] Obce v zmysle cestného zákona na miestnych cestách a na účelových cestách určujú použitie dopravných značiek, dopravných zariadení a povoľujú vyhradené parkoviská.

Zákon č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov spomína parkovisko a parkovanie najmä v súvislosti so zastavením a státím, napríklad: *„Pri zastavení a státí je vodič povinný prednostne použiť parkovisko tak, aby neobmedzoval ostatných účastníkov cestnej premávky. Pri zastavení a státí je vodič povinný čo najlepšie využiť parkovacie miesto a nesmie znemožniť ostatným vodičom vyjdenie z parkovacieho miesta. Rovnako nesmie zastaviť a stáť na mieste, kde by znemožnil vjazd a výjazd vozidiel. Ak sú na parkovisku vyznačené parkovacie miesta, vodič smie stáť len na nich.“*[4] Definíciu parkoviska a ani parkovania zákon nespomína, napriek tomu, že s týmito pojmami operuje.

Ak by sme ale chceli analyzovať čo v právnych predpisoch vyjadrujú pojmy ako *„parkovanie“* a *„parkovisko“* je nutné sa vrátiť k cestnému zákonu, konkrétne k jeho prvej časti, ktorá obsahuje plánovanie a správu pozemných komunikácií.[5] Pozemnými komunikáciami chápeme aj miestne cesty.[6] V rámci § 2 cestného zákona sa upravuje plánovanie, príprava a výstavba pozemných komunikácií, pričom navrhovanie pozemných komunikácií sa vykonáva podľa platných **slovenských technických noriem**, **technických predpisov**, objektívne zistených výsledkov výskumu a vývoja pre cestnú infraštruktúru alebo obdobných technických špecifikácií.[7] Zákon teda jasne definuje, že navrhovanie parkovísk má byť v zmysle slovenskej technickej normy, ktorá už upravuje aj pojmy parkovisko a parkovanie.[8] Za jeden z možných spôsobov výkladu cestného zákona preto považujeme za nevyhnutné zohľadňovať pri výklade týchto pojmov aj slovenské

[1] Zákon č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov.
[2] § 4b zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov.
[3] § 3 ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov.
[4] § 23 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.
[5] Zákon č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov.
[6] § 1 ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov.
[7] § 2 ods. 4 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov.
[8] STN 73 6056 - Odstavné a parkovacie plochy cestných vozidiel.

technické normy. V slovenskej technickej norme (STN 73 6056) je definovaná odstavná plocha a parkovacia plocha a rovnako aj odstavenie a parkovanie vozidla. Slovenská technická norma rozlišuje medzi tým, či ide o parkovaciu plochu alebo odstavnú plochu v analógii s tým, či ide o parkovanie alebo odstavenie vozidla. **Parkovanie** predstavuje umiestnenie vozidla mimo jazdné pruhy komunikácií počas nákupu, návštevy, zamestnania, naloženia a vyloženia nákladu a podobne. Z hľadiska trvania parkovania, toto rozlišujeme na krátkodobé (do 2 hodín trvania) alebo dlhodobé (viac ako 2 hodiny trvania). **Odstavenie** predstavuje umiestnenie vozidla mimo jazdné pruhy komunikácií v mieste bydliska alebo v sídle prevádzkovateľa vozidla, počas doby, kedy sa vozidlo nepoužíva. V rámci rozdielov medzi parkovaním a odstavením vozidla vykonávala Žilinská univerzita v Žiline rozborovú úlohu, ktorá sa zaoberala rozborom STN 73 6056. *„Parkovanie predstavuje dočasné státie vozidiel pri cieli dopravy vyplývajúceho z účelu cesty (do zamestnania, na nákup a podobne), odstavenie vozidla predstavuje v dlhodobom horizonte pravidelné státie v mieste zdroja dopravy vyplývajúceho z vlastníctva vozidla (sídlo vlastníka vozidla). Zatiaľ, čo počty parkovacích miest sa vypočítavajú podľa predpokladaného počtu účelových jednotiek pripadajúcich na jedno stojisko v závislosti od druhu objektu (účelu cesty), počty odstavných stojísk by mali odpovedať stupňu automobilizácie, pričom sa predpokladá, že počty odstavných stojísk pre služobné a firemné automobily sú uvažované na základe vozového parku prevádzkovateľa, respektíve majiteľa príslušného objektu.“*[9] Z uvedeného znenia slovenskej technickej normy aj na základe výsledkov a analýz z rozborovej úlohy bol určený rozdiel medzi pakovaním a odstavením vozidla. Parkovanie je dokonca rozlišované slovenskou technickou normou na krátkodobé a dlhodobé. Technická norma, medzi ktorú radíme aj slovenskú technickú normu, však nie je technickým predpisom. Všeobecne právne záväzným právnym predpisom môže byť len technický predpis, avšak technická norma je súhrn pravidiel, usmernení, charakteristík, výsledkov činností zameraných na dostihnutie ich najvhodnejšieho usporiadania v danej oblasti a pri všeobecnom opakovanom použití.[10] Dodržiavanie slovenskej technickej normy je v zásade dobrovoľné. Zákon o poskytovaní informácií o technickom predpise a o prekážkach voľného pohybu tovaru[11] definoval technický predpis ako všeobecne záväzný právny predpis alebo iný dokument, pričom následne za takýto technický predpis[12] považuje aj cestný zákon.[13] Technický predpis na rozdiel od technických noriem považujú niektorí autori v oblasti správneho práva za prameň správneho práva.[14]

Analýza § 6a cestného zákona

V kontexte zistených rozdielov medzi parkovaním a odstavením vozidla je teraz nutné analyzovať § 6a cestného zákona.[15] Cestný zákon umožňuje obci vydávať **všeobecne záväzné nariadenie** na účely organizovania dopravy, ktorým môže obec ustanoviť úseky miestnych

[9] *ROZBOROVÁ ÚLOHA (RÚ) - Odstavné a parkovacie plochy cestných vozidiel (STN 73 6056),* s. 5.
[10] § 3 ods. 2 zákona č. 60/2018 Z. z. o technickej normalizácii v znení neskorších predpisov.
[11] Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 55/2018 Z. z. o poskytovaní informácií o technickom predpise a o prekážkach voľného pohybu tovaru v znení neskorších predpisov.
[12] § 2 písm. i) zákona č. 55/2018 Z. z. o poskytovaní informácií o technickom predpise a o prekážkach voľného pohybu tovaru v znení neskorších predpisov.
[13] Zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov.
[14] SOTOLÁŘ, J., SOTOLÁŘ, M. *Všeobecne záväzné nariadenia obcí a miest (normotvorba v samospráve),* s. 44 – 45.
[15] § 6a zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov.

ciest na **dočasné parkovanie motorových vozidiel** a na stanovištia vozidiel taxislužby, ak sa tým neohrozí bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky alebo iný verejný záujem. Vo všeobecne záväznom nariadení má obec možnosť ustanoviť spôsob zabezpečenia prevádzky parkovacích miest, výšku úhrady za dočasné parkovanie motorových vozidiel v zmysle zákona o cenách[16] a spôsob jej platenia a spôsob preukázania jej zaplatenia. Nakoľko zákon neupravuje, čo chápeme pod pojmom dočasné parkovanie motorových vozidiel, ak by sme vychádzali z analógie parkovania v zmysle slovenskej technickej normy, pôjde o dočasné parkovanie napríklad pred mestským (obecným) úradom, pri zdravotníckych zariadeniach, pri predajniach a obchodných domoch, pri návšteve rodinných príslušníkov a podobne. Na riešenie problémov obcí a miest s parkovaním odporúča aj Združenie miest a obcí Slovenska využívať spomínaný § 6a cestného zákona.[17] Ak sa však pozrieme na riešenie parkovania napríklad v hlavnom meste Slovenskej republiky, v Bratislave, narazíme na všeobecne záväzné nariadenie hlavného mesta Bratislava č. 10/2021 o dočasnom parkovaní motorových vozidiel, prípadne na všeobecne záväzné nariadenie mestskej časti Bratislava-Petržalka č. 2/2021 o dočasnom parkovaní motorových vozidiel, ktoré fakticky obsahovo **neupravujú dočasné parkovanie (ani krátkodobé, či dlhodobé parkovanie) ale odstavenie vozidla**. Rezidenčné parkovanie pri bytových domoch v Bratislave a v jej mestských častiach potom v zmysle slovenských technických noriem nie je parkovaním ale odstavením vozidla, pričom je otázne, aký bol úmysel zákonodarcu. Z hľadiska jazykového výkladu je potrebné si všimnúť, že úmysel zákonodarcu v § 6a zrejme nebolo upravovať odstavenie vozidla. Samotný § 6a nespomína parkovanie vo všeobecnosti alebo odstavenie vozidla, ale naopak, zákonodarca pojem „parkovanie“ zúžil len na **dočasné parkovanie**. Bolo by zvláštne a zrejme nie úplne správne ignorovať slovenské technické normy pri uplatňovaní § 6a, keď na inom mieste ten istý zákon výslovne odkazuje na slovenské technické normy, hoci ide o prepojenie s navrhovaním pozemných komunikácií. Ak by sme teda brali na zreteľ slovenské technické normy, tak by všeobecne záväzné nariadenie malo slúžiť len na úpravu dočasného parkovania na miestnych cestách, napríklad v centre mesta v blízkosti obecných a mestských úradov, v blízkosti škôl a školských zariadení, v blízkosti obchodných domov a podobne. Zároveň by sa toto ustanovenie nemalo aplikovať na dlhodobé parkovanie a odstavenie vozidla, čo je ale zároveň v súčasnosti najpálčivejší problém pri organizovaní dopravy a parkovania v obciach a mestách.

Z historického hľadiska bol pojem parkovanie prvýkrát pridaný do cestného zákona až v roku 1998, teda po 37 rokoch existencie zákona o cestnej premávke. Zmena bola implementovaná prijatím zákona č. 395/1998 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov. V § 4b ods. 1 sa pri vymedzení toho, čo chápeme ako miestne komunikácie menili slová z „cesty a priestranstvá“ na „parkoviská vo vlastníctve obcí a verejné priestranstvá“. Prijatím zákona č. 725/2004 Z. z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách a o zmene a doplnení niektorých zákonov bol do zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov pridané, že obce na miestnych komunikáciách povoľujú vyhradené parkoviská. Možnosť prijať všeobecne záväzné nariadenie obce, ktorým môže obec upraviť podmienky dočasného parkovania, prišla až prijatím zákona č. 249/2011 Z. z. o riadení bezpečnosti pozemných komunikácií a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Samotný § 6a prešiel ešte ďalšími štyrmi zmenami,

[16] Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 18/1996 Z. z. o cenách v znení neskorších predpisov.
[17] ZMOS: *Riadenie parkovania v mestách a obciach.* In: Newsletter č. 18, rok: 2019, s. 49.

pričom však dôvodové správy k jednotlivým zákonom, ktoré menili cestný zákon neobsahovali informáciu o bližšom výklade a účele zavedenia možnosti obce vydávať všeobecne záväzné nariadenie, ktorým sa upravuje dočasné parkovanie. Ani z analýzy histórie cestného zákona sme teda nedošli k záveru aký obsahový význam majú slová parkovanie, dočasné parkovanie a parkovisko v analyzovanom právnom predpise. Ak slovenské technické normy, na základe ktorých sú miestne cesty navrhované, zjavne odlišujú parkovanie a odstavenie vozidla, odporúčame, aby **na účely zákona** č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov bolo zadefinované čo chápeme pod pojmom **parkovanie** a **dočasné parkovanie**. Dôvodom je, že v súčasnosti všeobecné záväzné nariadenia obcí a miest vydané na základe § 6a neupravujú vo väčšine prípadov problémy spojené s parkovaním, ale najmä problémy spojené s odstavením vozidla na sídliskách. Spomínaný terminologický problém by bolo vhodné vyriešiť presnejšou právnou úpravou.

Všeobecne záväzné nariadenia obcí o dočasnom parkovaní motorových vozidiel

Ďalším problematickým bodom úpravy parkovania a odstavovania osobných motorových vozidiel v mestách a obciach je samotný charakter a znenie všeobecne záväzného nariadenia, ktorým sa upravuje dočasné parkovanie v mestách a obciach. V prvom rade je všeobecne záväzné nariadenie obce normatívny právny akt, ktorý má externý charakter, nakoľko ide o všeobecne záväzný právny predpis. Na základe interpretačného pravidla, ktoré pochádza z ustanovenia § 4 ods. 4 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov, úlohu obce pri správe miestnych ciest sme vo všeobecnosti identifikovali ako prenesený výkon štátnej správy. Toto ustanovenie totiž umožňuje výklad úloh obce na základe pravidla, že ak zákon pri úprave pôsobnosti obce neustanovuje, že ide o výkon prenesenej pôsobnosti štátnej správy, platí, že ide o výkon samosprávnej pôsobnosti obce. Zákon č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov však v § 3 ods. 2 zakotvuje, že miestnu štátnu správu vo veciach miestnych ciest a účelových ciest vykonávajú obce ako prenesený výkon štátnej správy.[18] Tvrdenie, že pri úprave dočasného parkovania by mohlo ísť o úlohu obce vykonávanú ako prenesený výkon štátnej správy naznačuje aj logické zaradenie niektorých autorov z oblasti správneho práva, ktorí túto možnosť systematicky zaradili v rámci ich publikácie skôr k prenesenému výkonu štátnej správy.[19] Toto tvrdenie však nie je celkom zrejmé a nemôžeme teda otázku charakteru všeobecne záväzných nariadení obce, ktorými sa upravuje dočasné parkovanie, rýchlo uzavrieť. Samosprávna pôsobnosť obce na úseku pozemných komunikácií je uvedená len v rámci § 3d ods. 10 cestného zákona.[20] Na druhej strane však Združenie miest a obcí Slovenska uvádza vo svojich návrhoch na všeobecne záväzné nariadenie o dočasnom parkovaní motorových vozidiel (v zmysle § 6a cestného zákona) túto kompetenciu obce ako samosprávnu kompetenciu, nakoľko ju odvodzuje od čl. 68 Ústavy Slovenskej republiky.[21] V prípade, ak by chcelo Združenie miest a obcí Slovenska poskytnúť vzor k vydávaniu všeobecne záväzného nariadenia v zmysle toho, že ide o prenesený výkon štátnej správy, nevychádzalo by ich odporúčanie z čl. 68 Ústavy Slovenskej republiky, ale z čl. 71 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Združenie miest a obcí Slovenska teda obciam nepriamo odporúča interpretovať túto

[18] § 3 ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov.
[19] HAŠANOVÁ, J., DUDOR, L. 2019. *Základy správneho práva,* s. 282.
[20] Zákon č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov.
[21] Príloha č. 1 – Vzor VZN o dočasnom parkovaní motorových vozidiel, s. 21.

kompetenciu ako výkon samosprávnej pôsobnosti. Z odporúčaní Združenia miest a obcí Slovenska však nie je cítiť jednoznačnosť názorov na to, či je § 6a cestného zákona úlohou, ktorá je vykonávaná v rámci preneseného výkonu štátnej správy alebo, či ide o samosprávnu úlohu. V publikácii „Výkon a financovanie prenesených kompetencií“ je zasa uvedená pôsobnosť obce v zmysle § 6a ako úloha obce, ktorú obec vykonáva ako prenesený výkon štátnej správy.[22] Prax miest a obcí v Slovenskej republike nám ukazuje, že niektoré mestá vnímajú túto kompetenciu skôr ako samosprávnu úlohu a nie ako úlohu vykonávanú v rámci preneseného výkonu štátnej správy. Napriek tomu sú odporúčania o povahe tejto úlohy rozporuplné.

V prípade, ak by išlo o prenesený výkon štátnej správy, tak musíme vziať do úvahy fakt, že všeobecne záväzné nariadenie pri prenesenom výkone štátnej správy je odvodená právna norma, ktorá môže vzniknúť len na základe osobitného splnomocnenia zákonom a len v medziach samotného zákona. Takéto všeobecne záväzné nariadenie nesmie byť v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, medzinárodnými zmluvami, ktoré boli prijaté a ratifikované spôsobom ustanoveným zákonom, zákonmi, nariadeniami vlády a nesmie byť v rozopre ani so všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy. V zásade je tu potrebné dodržať jeden zo základných princípov slovenského systému právnych predpisov – hierarchiu právnych predpisov. V súvislosti s vyššie uvedenou problematikou výkladu pojmu parkovanie a odstavenie vozidla musíme vziať do úvahy aj fakt, že zákon splnomocňuje obec na vydávanie všeobecne záväzného nariadenia len na dočasné parkovanie motorových vozidiel, nie na odstavenie motorových vozidiel či dlhodobé parkovanie. Nejasnosť v terminológii by podľa nášho názoru mohla spôsobiť problémy v tom, či úpravou podmienok odstavovania motorových vozidiel (napríklad v mestskej časti Bratislava-Petržalka) neprekračuje všeobecne záväzné nariadenie medze stanovené zákonom, ktorý (*v tomto prípade cestný zákon*) zreteľne tvrdí, že môže obec upravovať len dočasné parkovanie motorových vozidiel. V tomto všeobecne záväznom nariadení o ustanovení úsekov miestnych ciest na dočasné parkovanie motorových vozidiel a ustanovení úsekov miestnych ciest na stanovištia vozidiel taxislužby môže obec ustanoviť v zmysle zákona spôsob zabezpečenia prevádzky parkovacích miest, výšku úhrady za dočasné parkovanie motorových vozidiel podľa osobitného predpisu (*zákona o cenách*),[23] spôsob jej platenia a spôsob preukázania jej zaplatenia. To, čo môže byť obsahom všeobecne záväzného nariadenia obce, zákon jasne taxatívne vymedzil. Vzhľadom na to, že ide o odvodený normatívny právny akt, nie je možné vo všeobecne záväznom nariadení upraviť dočasné parkovanie nad rámec, ktorý vymedzil zákon.

Rozlíšiť pôsobnosť obce z hľadiska toho, či ide o prenesený výkon štátnej správy alebo o samosprávny výkon je síce pomerne často diskutovanou otázkou, no stále v mnohých oblastiach (nami riešené *dočasné parkovanie motorových vozidiel*) vyvoláva oprávnené pochybnosti o jasnom určení jednotlivých kompetencií. K predmetnej problematike bolo spracovaných viacero vedeckých štúdií a odborných článkov, avšak len máloktoré články dávajú zreteľnú odpoveď na to, ako postupovať pri nejasnostiach spojených s diferenciáciou pôsobnosti obcí a miest. Stanovením pravidiel pri aplikácii interpretačného pravidla v zmysle § 4 ods. 4 zákona o obecnom zriadení[24] by sme vedeli jednoznačne rozlišovať

[22] MEDERLY, P. a kol. 2019. *Výkon a financovanie prenesených kompetencií,* s. 116.
[23] Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 18/1996 Z. z. o cenách v znení neskorších predpisov.
[24] Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov.

medzi preneseným výkonom štátnej správy a samosprávou úlohou obce pri sporných situáciách, čo by uľahčilo ďalší výklad a samotnú činnosť obcí a miest. Súčasné interpretačné pravidlo je upravené v § 4 ods. 4 zákona o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov, podľa ktorého: *„Ak zákon pri úprave pôsobnosti obce neustanovuje, že ide o výkon prenesenej pôsobnosti štátnej správy, platí, že ide o výkon samosprávnej pôsobnosti obce.“*[25] Pôsobnosť predstavuje okruh spoločenských vzťahov, v rámci ktorých je určitá zložka organizačného mechanizmu verejnej moci činná, okruh úloh, ktoré plní, okruh otázok, ktoré rieši a okruh potrieb, ktoré zabezpečuje.[26] Interpretačné pravidlo v zmysle zákona o obecnom zriadení poukazuje najmä na vecnú pôsobnosť obce, teda na vzťahy, úlohy, otázky či potreby určitého druhu, ktoré má vo svojej pôsobnosti obec. Je potrebné zreteľne stanoviť, čo teda rozumieme pod pojmom **pôsobnosť obce**, ktorá je kľúčová pre pochopenie interpretačného pravidla pri diferenciácii pôsobnosti obce. Pojem pôsobnosť býva často používaný ako synonymum k pojmu kompetencia. Avšak ani tu neexistuje jednoznačná zhoda. Profesor Vrabko sa v téme vzťahov medzi pojmami kompetencia a pôsobnosť priklonil k tomu, že pojem kompetencia predstavuje vymedzenie úloh, právomocí a zodpovednosti za plnenie úloh.[27] Združenie miest a obcí Slovenska vo svojej práci uvádza, že atribútmi kompetencie sú pôsobnosť a právomoc.[28] Niektorí iní autori pod pojmom kompetencia chápu právomoc a pôsobnosť dohromady alebo považujú pojem pôsobnosť za synonymum k pojmu kompetencia.[29] Pri prenesenom výkone štátnej správy je obec nepriamym vykonávateľom štátnej správy. Nepriamy vykonávatelia sú subjekty od štátu odlišné, ktoré ale vykonávajú činnosť v mene štátu, na jeho zodpovednosť, v jeho záujme a na jeho účet. Spoločným znakom nepriamych vykonávateľov štátnej správy je to, že na základe právneho predpisu je na nich delegovaný výkon štátnej správy. Ak ide o prenesený výkon štátnej správy, tak sa obciam poskytujú na jeho výkon prostriedky zo štátneho rozpočtu.[30] Akákoľvek pôsobnosť, právomoc alebo v prípade správnych konaní aj príslušnosť obce však musí vychádzať z právnych predpisov. Ústava Slovenskej republiky jasne definuje, že povinnosti a obmedzenia pri výkone územnej samosprávy možno obci a vyššiemu územnému celku ukladať zákonom a na základe medzinárodnej zmluvy podľa čl. 7 ods. 5.[31] Obec môže vydávať všeobecne záväzné právne predpisy, ktoré sú podľa jedného z členení diferencované na všeobecne záväzné nariadenia pri výkone samosprávnej pôsobnosti obce a všeobecne záväzné nariadenie pri prenesenom výkone štátnej správy. Oba typy všeobecne záväzných nariadení majú rovnaký názov, no ich charakteristika a možnosti regulácie spoločenských vzťahov sú odlišné. Práve rovnaký názov občas spôsobuje komplikácie v prípadoch, kedy nie je možné okamžite rozlíšiť, či ide o pôsobnosť obce pri prenesenom výkone štátnej správy alebo o samosprávnu pôsobnosť obce.[32] Existujú však aj iné členenia všeobecne záväzných nariadení, ktoré všeobecne záväzné nariadenia rozdeľujú do troch, či štyroch skupín.[33] Práve delenie všeobecne záväzných nariadení na tri skupiny napomáha k vyriešeniu našej otázky o charaktere všeobecne záväzného

[25] § 4 ods. 4 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov.
[26] ŠKROBÁK, J. In: VRABKO, M. a kol. 2018. *Správne právo hmotné – všeobecná časť,* s. 8.
[27] VRABKO, M. In: ŠKULTÉTY P. a kol. 1997. *Správne právo hmotné, všeobecná a osobitná časť.*
[28] MEDERLY, P. a kol. 2019. *Výkon a financovanie prenesených kompetencií,* s. 8.
[29] MARTVOŇ, A. In: VRABKO, M. a kol. 2018. *Správne právo hmotné – všeobecná časť,* s. 85.
[30] § 6 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.
[31] Čl. 67 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.
[32] DUDOR, L. 2018. *Diferenciácia všeobecne záväzných nariadení obce,* s. 51 – 54.
[33] BRÖSTL, A. a kol. 2013. *Teória práva,* s. 56.

nariadenia obce o dočasnom parkovaní motorových vozidiel. Základy normotvornej právomoci obcí však vychádzajú v podmienkach Slovenskej republiky z Ústavy Slovenskej republiky, predovšetkým z čl. 68 a z čl. 71 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, z ktorého sa odvodilo aj rozlišovanie všeobecne záväzných nariadení na dva druhy. Kým čl. 68 Ústavy Slovenskej republiky hovorí, že vo veciach územnej samosprávy a na zabezpečenie úloh vyplývajúcich pre samosprávu môže obec zo zákona vydávať všeobecne záväzné nariadenia, čl. 71 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky zasa zakotvuje, že pri výkone štátnej správy môže obec vydávať v rámci svojej územnej pôsobnosti na základe splnomocnenia v zákone a v jeho medziach všeobecne záväzné nariadenia. Toto členenie však podľa viacerých názorov dôsledne nevystihuje povahu všeobecne záväzných nariadení z hľadiska ich aplikačných aspektov. Je to najmä z toho dôvodu, že členenie v sebe obsahuje len rozlišovanie toho, či bolo všeobecne záväzné nariadenie vydané vo veciach územnej samosprávy alebo vo veci preneseného výkonu štátnej správy. Ústava však v čl. 68 jasne zakotvila, že všeobecne záväzné nariadenia sa vydávajú aj vo veciach územnej samosprávy **a na zabezpečenie úloh vyplývajúcich pre samosprávu zo zákona.** Táto zmena bola do Ústavy implementovaná v roku 2001, a to najmä z dlhodobých aplikačných problémov pochádzajúcich zo zložitej interpretácie jednotlivých ustanovení v zákonoch. Bolo veľmi náročné rozlíšiť, či ide o splnomocnenie na vydanie všeobecne záväzného nariadenia pri prenesenom výkone štátnej správy alebo či ide o samosprávnu úlohu, ak pri ustanoveniach v zákone nebolo výslovne uvedené, že ide o prenesený výkon štátnej správy. Pred touto zmenou v roku 2001 by bolo obdobne náročné vyriešiť aj problém s kompetenciou obce vydávať všeobecne záväzné nariadenia, ktoré upravujú dočasné parkovanie v obciach. Obce a mestá sa pred touto zmenou v roku 2001 stretávali s častým odporom dozorných orgánov štátu, predovšetkým s odporom prokuratúry, ktorá zväčša všetky sporné situácie posudzovala ako prenesený výkon štátnej správy, a tým pádom obmedzovala všeobecne záväzné nariadenia, nakoľko prekračovali normotvornú právomoc obce. Uvedená zmena bola vykonaná ústavným zákonom č. 90/2001 Z. z., ktorým bola menená Ústava Slovenskej republiky.[34] Hoci všeobecne záväzné nariadenia majú vo všetkých prípadoch rovnaký názov, značne sa líšia najmä v účele pre vydanie nariadenia a aj v právnom titule pre vydanie nariadenia.[35]

Všeobecne záväzné nariadenie obce teda musí byť v súlade so zákonom a musí upraviť:

- spôsob organizácie dopravy na území obce pri dočasnom parkovaní motorových vozidiel;
- spôsob organizácie dopravy na území obce na úpravu stanovíšť taxislužieb;
- spôsob zabezpečenia prevádzky parkovacích miest;
- výšku úhrady za dočasné parkovanie motorových vozidiel v zmysle zákona č. 18/1996 Z. z. o cenách v znení neskorších predpisov;
- spôsob platenia stanovenej výšky úhrady za parkovanie motorových vozidiel;
- spôsob preukázania zaplatenia výšky úhrady za parkovanie motorových vozidiel.

Prijatie všeobecne záväzného nariadenia obce je výsledkom normotvornej činnosti obce, pričom všeobecne záväzné nariadenie sa chápe ako normatívny právny akt vydaný obecným zastupiteľstvom, ktorého obsah je záväzný pre všetky fyzické osoby a právnické

[34] Ústavný zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 90/2001 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov.
[35] TRELLOVÁ, L. 2018. *Ústavnoprávne aspekty územnej samosprávy,* s. 192.

osoby[36] trvalo alebo prechodne, náhodne alebo jednorazovo sa zdržiavajúce v danej obci na akomkoľvek mieste, v rámci územia obce, ktoré je vymedzené katastrálnymi hranicami jedného katastrálneho územia alebo viacerých katastrálnych území, ktoré tvoria územie obce. Typickým znakom všeobecne záväzného nariadenia ako normatívneho právneho aktu musí byť jeho všeobecnosť, teda musí sa vzťahovať na neurčitý počet prípadov rovnakého druhu a nemôže sa vzťahovať na konkrétny prípad. Nakoľko majú všeobecne záväzné nariadenia všeobecnú pôsobnosť, vzťahujú sa pri **dočasnom parkovaní motorových vozidiel** na všetkých, ktorí sa nachádzajú na území obce bez ohľadu na to, či má právnická osoba sídlo v danej obci, alebo či má fyzická osoba trvalý pobyt v danej obci. V prípade, ak chce obec prijať všeobecne záväzné nariadenie obce o dočasnom parkovaní motorových vozidiel, musí mať navrhovateľ a v konečnom dôsledku aj poslanci obecného zastupiteľstva jasnú víziu o potrebe prijatia takéhoto všeobecne záväzného právneho predpisu, o kapacitných možnostiach parkovania v obci na danom riešenom úseku a o spôsobe a právnych možnostiach obce pri organizácii dopravy na danom úseku. Následným dôležitým bodom je stanovenie konkrétnej výšky poplatku za parkovanie a spôsob jeho úhrady, sankcie a prípadne aj mechanizmus zapájania obecnej polície v prípadoch kontroly správneho parkovania a následného sankcionovania porušení všeobecne záväzného nariadenia. Zavádzať akúkoľvek parkovaciu politiku je preto mimoriadne náročné a akékoľvek mechanizmy, ktoré budú zakotvené vo všeobecne záväznom nariadení musia byť napísané takým spôsobom, aby boli dodržané všetky pravidlá tvorby všeobecne záväzných právnych predpisov. K správnemu posúdeniu toho, akej povahy má byť pôsobnosť obce vydať všeobecne záväzné nariadenie o dočasnom parkovaní motorových vozidiel, ktoré je prijaté na základe § 6a cestného zákona, bude ovplyvňovať čo všetko môže obec vo všeobecne záväznom nariadení o dočasnom parkovaní upraviť.

Proces tvorby všeobecne záväzného nariadenia má v zásade päť etáp (príprava návrhu, prerokovanie návrhu, schválenie návrhu, publikácia návrhu a zánik návrhu zrušením všeobecne záväzného nariadenia). Samotnej príprave návrhu predchádza iniciácia návrhu všeobecne záväzného nariadenia, ktorá v zásade pochádza od poslancov (poslanca) obecného alebo mestského zastupiteľstva, jednotlivých komisií ako orgánov obecného zastupiteľstva, od starostu obce alebo obecného úradu. Návrh môže pochádzať aj od ktorejkoľvek fyzickej a právnickej osoby, ktorá navrhne prijatie všeobecne záväzného nariadenia obce o dočasnom parkovaní motorových vozidiel.[37] Hoci všeobecne záväzné nariadenia schvaľuje obecné zastupiteľstvo, je potrebné počítať s tým, že obecné zastupiteľstvo je prvok, v ktorom sa vyskytuje najviac laických prvkov v samospráve obce. Poslanci častokrát nemajú dostatok informácií, ani odbornú pripravenosť niečo navrhnúť alebo pripraviť znenie všeobecne záväzného nariadenia. Preto z praxe poznáme, že všetky dôležité rozhodnutia vznikajú zväčša z návrhov obecného úradu alebo starostu obce.[38] Najoptimálnejšie riešenie je podľa nášho názoru nechať pripraviť parkovaciu politiku odborne spôsobilej osobe, prípadne sa inšpirovať ďalšími obcami a mestami v Slovenskej republike pri návrhu všeobecne záväzného nariadenia. Neodporúča sa však kopírovanie všeobecne záväzných nariadení medzi obcami navzájom. Do prípravy je nutné čo najskôr zapojiť aj samotných poslancov obecného zastupiteľstva, aby sme znížili riziko konfliktu obecného zastupiteľstva s predkladateľom návrhu (ktorými sú *de jure* poslanci obecného zastupiteľstva). Samotné návrhy všeobecne záväzných nariadení

[36] TEKELI, J., HOFFMANN, M. 2014. *Zákon o obecnom zriadení. Komentár*, s. 213.
[37] TEKELI, J., HOFFMANN, M. 2014. *Zákon o obecnom zriadení. Komentár*, s. 220.
[38] BIESTENSKÝ, L. 2014. *Sprievodca miestnou samosprávou,* s. 75.

odporúčame konzultovať najmä s verejnosťou. Verejnosť v tomto prípade reprezentujú všetky fyzické osoby a právnické osoby majúce trvalý pobyt alebo sídlo v obci, pre ktorých zavedenie parkovacej politiky bude znamenať s veľkou mierou pravdepodobnosti spoplatnenie úseku na parkovanie, ktorý doposiaľ využívali zadarmo. Je preto potrebné očakávať, že návrh a aj proces prijímania všeobecne záväzného nariadenia sa stretne s určitou nevôľou časti obyvateľstva. Každá regulácia parkovania prináša zároveň obmedzenia, nakoľko platí, že počet áut s potrebou zaparkovať v centre mesta je väčší ako kapacita ciest. Táto potreba ľudí, ktorí majú snahu cestovať do určitých miest, kde sú napríklad obchodné centrá, je stále rovnaká a vyššia, avšak parkovacie miesta a ich výstavba je striktne limitovaná plochou určenou v m^2. Parkovanie, ktoré reguluje obec poplatkom je v zásade **verejná služba** (pokiaľ nejde o súkromné parkoviská) a platí, že dopyt po tejto službe je vyšší ako reálna ponuka v obci. Akonáhle obmedzíme určité verejné priestranstvá v možnostiach parkovania, je nutné na inom mieste vybudovať dodatočné kapacity a zabezpečiť alternatívne spojenie s miestom, kam majú obyvatelia určenú trasu. Limitovanie parkovacích miest, presnejšie ich regulácia má vplyv na bezpečnosť daného „regulovaného“ verejného priestranstva, ale zároveň ide o zásah do zaužívaného spôsobu návštev verejného priestranstva v danej obci. Zavedenie plateného parkovania je vo všeobecnosti krok, ktorý je vnímaný spoločnosťou negatívne, ak do prijatia plateného parkovania nebolo parkovanie regulované vôbec.

Prevádzku parkovacích miest môže zabezpečovať obec samotná, avšak v zmysle cestného zákona môže obec poveriť aj inú právnickú osobu.[39] Na úpravu vzťahov medzi obcou a poverenou právnickou osobou sa vzťahuje zákon o majetku obcí.[40] Ak prevádzku parkovacích miest zabezpečuje právnická osoba poverená obcou, tak všeobecne záväzné nariadenie obce ustanovuje aj podmienky a rozsah prevádzky parkovacích miest a rovnako aj spôsob určenia odplaty poverenej právnickej osoby za prevádzku parkovacích miest. Nemusí ísť výhradne o inú právnickú osobu, ktorú si obec vybrala formou outsourcingu. Obec si môže zriadiť aj svoju vlastnú právnickú osobu za účelom správy miestnych ciest.[41] Výnos úhrad za dočasné parkovanie motorových vozidiel je príjmom obce. Neplatí to však vtedy, ak je prevádzka parkovacích miest zabezpečovaná poverenou právnickou osobou, keď predmetný výnos úhrad za dočasné parkovanie je príjmom na prevádzku parkovacích miest poverenej právnickej osoby.[42]

Ďalšie aplikačné nedostatky súčasných všeobecne záväzných nariadení

Pri tvorbe všeobecne záväzných nariadení obcí a miest o dočasnom parkovaní motorových vozidiel je možné sa zamyslieť aj nad častým využívaním pojmu „rezident“, pri ktorom prichádza do úvahy skutočnosť, či používanie tohto pojmu nemôže byť považované za porušenie **princípu dodržiavania terminológie právnych aktov Európskej únie** pri ich transpozícii. Predmetný pojem nájdeme aj vo všeobecne záväznom nariadení mestskej časti Bratislava-Petržalka č. 2/2021, zo dňa 7. mája 2021 o dočasnom parkovaní motorových vozidiel. Všeobecne záväzné nariadenie využíva pojem *„rezident“* pričom tento pojem využíva právo Európskej únie v sekundárnych prameňoch práva Európskej únie, napríklad v nariadení

[39] Zákon č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov.
[40] Zákon Slovenskej národnej rady č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov.
[41] *Riadenie parkovania v mestách a obciach.* In: Newsletter Združenia miest a obcí Slovenska, č. 18, 2019. s. 21.
[42] § 6a zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov.

Európskeho parlamentu a rady č. 549/2013 z 21. mája 2013 o európskom systéme národných a regionálnych účtov v Európskej únii. O dosť závažnejší dopad môže mať transponovaný pojem rezident z nariadenia Európskeho parlamentu a rady č. 692/2011 zo 6. júla 2011 o európskej štatistike cestového ruchu, ktorým sa zrušuje smernica Rady 95/57/ES. Pod pojmom „rezident" je vo všeobecnosti v Európskom práve chápaný obyvateľ, ktorý má na určitom území trvalý pobyt. Niektoré všeobecne záväzné nariadenia miest tento pojem zaviedli, pričom, okrem významu, že ide o obyvateľa s trvalým pobytom, k jeho významu priradili aj splnenie podmienky preukázania vlastníckeho vzťahu k vozidlu. Uplatňovanie princípu dodržiavanie terminológie právnych aktov Európskej únie úzko súvisí aj s princípom rovnakých pojmov v rovnakých významoch a princípom **definičných vymedzení** v texte všeobecne záväzného nariadenia.[43] Práve táto definícia mala v niektorých prípadoch dopad na obmedzenie možnosti obyvateľov využívať svoj majetok za rôznych podmienok (napríklad prenajímanie vozidla od člena rodiny, ktorý nie je rodičom alebo osobou žijúcou v domácnosti). V súčasnosti už samosprávy na tieto podnety reagujú, no nie tak pružne, nakoľko sa tieto problémy dotýkajú zväčša len veľmi malej skupiny obyvateľov.

Pri analýze vybraných všeobecne záväzných nariadení miest a obcí sme narazili ešte na ďalšie problémy, ktoré súvisia s **nedodržiavaním legislatívnych techník**. Legislatívne pravidlá tvorby predpisov síce nemajú právnu záväznosť, no i napriek tomu je potrebné z nich vychádzať, najmä ak ide o jednotnosť celého systému tvorby práva.[44] Typickým príkladom nedodržiavania normotvorby môžu byť niektoré časti všeobecne záväzného nariadenia hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy č. 10/2021 o dočasnom parkovaní motorových vozidiel. Napríklad § 4 ods. 4 nepredstavuje žiadne právne normy, ale len tabuľky, v ktorých je uvedená základná a zľavnená cena parkovacích lístkov za 60 minút v konkrétnom tarifnom pásme. Podľa správnosti by tieto tabuľky mali byť súčasťou prílohy všeobecne záväzného nariadenia a spomínané ustanovenie by malo na tieto tabuľky v prílohe len odkazovať.[45]

Záver

Analýzou vybraných všeobecne záväzných nariadení miest a obcí o dočasnom parkovaní motorových vozidiel môžeme konštatovať, že väčšina obcí a miest pristupuje k tejto kompetencii, ktorá im vyplýva z § 6a zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov, ako ku kompetencii, ktorá je samosprávnou úlohou obce, kde im možnosť vydávať všeobecne záväzné nariadenie vychádza priamo zo zákona, hoci v tejto otázke v odborných kruhoch neexistuje jednoznačný konsenzus. Toto chápanie následne vplýva aj na samotný charakter jednotlivých všeobecne záväzných nariadení obcí a miest. Otázny však stále ostáva výklad pojmu „dočasné parkovanie" plynúci z § 6a, pričom naším názorom ostáva, že rezidenčné státie (odstavenie vozidla) nepatrí pod pojem „dočasné parkovanie" a pôvodne § 6a na tento účel neslúžil. Pre zlepšenie odporúčame buď zmenu cestného zákona a nahradenie pojmu „dočasné parkovanie" za „parkovanie", alebo zadefinovanie parkovania, prípadne dočasného parkovania vo všeobecne záväznom právnom predpise. Musíme však konštatovať, že mnohé všeobecne záväzné nariadenia,

[43] SOTOLÁŘ, J., SOTOLÁŘ, M. 2019. *Všeobecne záväzné nariadenia obcí a miest (normotvorba v samospráve),* s. 64.
[44] SOTOLÁŘ, J., SOTOLÁŘ, M. 2019. *Všeobecne záväzné nariadenia obcí a miest (normotvorba v samospráve),* s. 64.
[45] § 4 ods. 4 písm. a) všeobecne záväzného nariadenia hlavného mesta Bratislava č. 10/2021 o dočasnom parkovaní motorových vozidiel.

ktoré boli skúmané v rámci našej práce mali menšie pojmové nedostatky a nepresnosti súvisiace s vymedzenými definíciami pojmov.

Literatúra

BIESTENSKÝ, L. *Sprievodca miestnou samosprávou.* Bratislava: Wolters Kluwer, s. r. o., 2014. s. 75. ISBN 978-80-8168-113-4.

BRÖSTL, A. a kol. *Teória práva.* Plzeň: Aleš Čeněk, s. r. o., 2013. s. 200. ISBN 978-80-73804-251.

DUDOR, L. *Diferenciácia všeobecne záväzných nariadení obce.* In: Dobre všeobecne záväzné nariadenie. Konferencia s názvom „Bratislavské rozpravy o správnom práve 2018". Bratislava: Univerzita Komenského v Bratislave, Právnická fakulta, Katedra správneho a environmentálneho práva, 2018. s. 51 – 54. ISBN 978-80-7160-485-3.

HAŠANOVÁ, J., DUDOR, L. *Základy správneho práva.* 4. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s. r. o., 2019. s. 282. ISBN 978-80-7380-757-3.

MEDERLY, P. a kol. *Výkon a financovanie prenesených kompetencií.* Bratislava: Združenie miest a obcí Slovenska, 2019. s. 116. Dostupné aj online na WWW [03.03.2021, 18:14]: *https://npmodmus.zmos.sk/download_file_f.php?id=1193191*

Riadenie parkovania v mestách a obciach. In: Newsletter Združenia miest a obcí Slovenska, č. 18, 2019. s. 21. Dostupné aj online z: WWW [2.3.2022, 12:10]: *https://npmodmus.zmos.sk/download_file_f.php?id=1149194*

Odstavné a parkovacie plochy cestných vozidiel (STN 73 6056).Rozborová úloha. Žilina: Žilinská univerzita, Stavebná fakulta, 2019. s. 60. Dostupné online z WWW [31.3.2022, 08:39]: https://www.ssc.sk/files/documents/technicke-predpisy/rozborove_ulohy/2019_ru_stn_736056.pdf

SOTOLÁŘ, J., SOTOLÁŘ, M. *Všeobecne záväzné nariadenia obcí a miest (normotvorba v samospráve).* Košice: SOTAC, s. r. o., 2019. s. 166. ISBN 978-80-89446-83-4.

STN 73 6056 - Odstavné a parkovacie plochy cestných vozidiel.

ŠKROBÁK, J. In: VRABKO, M. a kol. *Správne právo hmotné – všeobecná časť.* 2 vyd. Bratislava: Nakladateľstvo C. H. Beck, 2018. s. 344. ISBN 978-80-89603-68-8.

TEKELI, J., HOFFMANN, M. *Zákon o obecnom zriadení. Komentár*. Bratislava: Wolters Kluwer, s. r. o., 2014. s. 213. ISBN 978-80-8168-034-2.

TRELLOVÁ, L. *Ústavnoprávne aspekty územnej samosprávy.* Bratislava: Wolters Kluwer, s. r. o., 2018. s. 192. ISBN 978-80-7160-460-0.

Ústava Slovenskej republiky.

Ústavný zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 90/2001 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov.

Všeobecne záväzné nariadenie hlavného mesta Bratislava č. 10/2021 o dočasnom parkovaní motorových vozidiel.

Všeobecne záväzné nariadenie mestskej časti Bratislava – Petržalka č. 2/2021, zo dňa 7. mája 2021 o dočasnom parkovaní motorových vozidiel.

Zákon č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov.

Zákon č. 60/2018 Z. z. o technickej normalizácii v znení neskorších predpisov.

Zákon č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 18/1996 Z. z. o cenách v znení neskorších predpisov.

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov.
Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.
Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 55/2018 Z. z. o poskytovaní informácií o technickom predpise a o prekážkach voľného pohybu tovaru v znení neskorších predpisov.
Zákon Slovenskej národnej rady č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov.
ZMOS: *Riadenie parkovania v mestách a obciach.* In: Newsletter č. 18, rok: 2019. s. 49. Dostupné aj online z WWW [23.02.2022, 11:41]: *https://npmodmus.zmos.sk/download_file_f.php?id=1149194*

Keywords: municipal regulations, parking, municipalities, towns, self-government

Summary

Having analysed the selected generally binding regulations of towns and municipalities on temporary parking of motor vehicles, we can state that most municipalities and towns approach this competence implied in § 6a of Act No. 135/1961 Coll. on Roads (Road Act) as amended as the competence that is a self-governing task of the municipality. As given in the law, the municipality has a possibility to issue a generally binding regulation, although there does not exist a clear consensus in this area in professional circles. This understanding subsequently affects the very nature of separate generally binding regulations of municipalities and towns. However, the interpretation of the term "temporary parking" arising from § 6a is still questionable, while our opinion remains that the residential parking of a vehicle does not fall under the term "temporary parking" and originally § 6a did not serve this purpose. To improve the situation, we recommend either modification of the Road Act replacing the term of "temporary parking" with "parking" or defining "parking" or "temporary parking" in a generally binding legal regulation. However, we must state that several regulations examined in our work have minor conceptual shortcomings and inaccuracies related to the mentioned definitions.

PhDr. JUDr. Ondrej Blažek
asistent,
Katedra správneho práva,
Akadémia Policajného zboru v Bratislave,
Sklabinská 1,
835 17 Bratislava
e-mail: ondrejblazek@akademiapz.sk

Recenzenti: npor. JUDr. Dávid Varhoľ, PhD., mjr. Ing. Marián Suja, PhD.